

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش خودگویی های درونی مثبت بر اشتیاق و فرسودگی شغلی معلمان دانش آموزان استثنایی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

سمیه فتحی پور - کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش خودگویی های درونی مثبت بر اشتیاق و فرسودگی شغلی معلمان دانش آموزان استثنایی بود. روش پژوهش به شیوه ی نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل اجرا شد. جامعه ی آماری پژوهش را تمامی معلمان دانش آموزان استثنایی شهر اردبیل در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ تشکیل می دادند که از میان آنها ۳۰ نفر به صورت نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شده و به پرسشنامه ی اشتیاق شغلی سالانوا و شافلی (۲۰۰۸) و پرسشنامه ی فرسودگی شغلی برای معلمان مسلش (۱۹۸۵) پاسخ دادند. داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیری، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها نشان داد که فرضیه ی پژوهش مبنی بر اثربخشی آموزش خودگویی های درونی مثبت بر اشتیاق و فرسودگی شغلی معلمان دانش آموزان استثنایی، مورد تأیید قرار گرفته است و معلمان دانش آموزان استثنایی گروه آزمایش نسبت به معلمان دانش آموزان استثنایی گروه کنترل در پس آزمون، به طور معناداری، اشتیاق شغلی بیشتر و فرسودگی شغلی کمتری داشتند. بنابراین می توان نتیجه گرفت که استفاده از آموزش خودگویی های درونی مثبت موجب افزایش اشتیاق شغلی و کاهش فرسودگی شغلی معلمان دانش آموزان استثنایی می شود.

کلمات کلیدی:

آموزش خودگویی های درونی مثبت، اشتیاق شغلی، فرسودگی شغلی، معلمان دانش آموزان استثنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237431>

